

Szóllós János lp., Szlovákia

Tanuljunk pihenni, az Úr jelenlétében

A nyár az iskolai vakáció ideje és a szabadságoké. Jöttét bizonyára mindannyian vártuk már, hogy megpihenhessünk, kikapcsolódjunk. Amikor szünetel a tanulás, és megállnak kis időre a munkagépeink, ilyenkor kipróbálhatjuk önnönmagunkat, hogy valóban tudunk-e pihenni? Az Úr Jézus szavai jutnak eszembe, aki a tanítványok figyelmét arra hívja fel, hogy tanuljanak tőle.

(A Hargita táborban, a 2014-es, nemzetközi magyar lelkipásztor-hét megnyitóján elhangzott igehirdetés szerkesztett változata.)

Meg vagyok győződve, hogy egyetértetek velem, kitől tanulhatnánk jobban, mint az Úr Jézustól? Ő mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és lelketek nyugalmat talál. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30, újonnan revideált Károli.)

Az Úr Jézus felhívása, hogy tanuljunk tőle, a pihenés fontosságára fordítja a figyelmünket. Ahhoz, hogy egyáltalán valamit tanuljunk az Úrtól, először meg kell tanulnunk pihenni az ő közelségében... Szeretnék veletek megosztani néhány gondolatot eme témáról – a pihenés fontosságáról.

Lehet, hogy furcsán hangzik, de kell tanulnunk a pihenést is. Számtalan embernek nehezebb esik a mai hektikus (nyugtalan, zaklatott – szerk. megj.) időben pihenni. Egyszerűen nem tudunk megállni. Többnyire azok közül is, akik mégis csak találnak pihenésre egy kis időt, egyszerűen rájönnek, hogy nem tudnak kikapcsolódni, igazán megpihenni.

Nem minden, amit a kikapcsolódás alatt értünk jelent valóban pihenést. Előfordul, hogy egy-egy szabadság után még fáradtabbak vagyunk, mint egy nehéz munkanap után. A televízió előtti időtöltés távol áll a valódi pihenéstől. Az ellenkező oldalon viszont, például a túlzott kertészkedés is veszélyeztetheti a test kellemes felüdülését, a kikapcsolódást a szellemi megterhelés alól, nem beszélve a mértéktelen sportolásról.

Az Úr a hetedik napot a pihenésre teremtette. Ez egyrészt tartózkodás az életünk fenntartásához elengedhetetlenül fontos munkától. Másrészt pedig alkalmas idő az öröme, szemlélve munkánk eredményét, mások eredményének is örülni, és a szeretetünkkel való közösségre – Istenünkkel is, mert ő mindenkinél jobban szeret minket. Az ő vágya, hogy szeretetközösségben legyen az emberrel. Ez mutatkozott meg a teremtésnél, az Édenkertben az Úr időt töltött az első emberrel; aztán később is a vele való közösségbe hívott meg, egyszülött Fia, az Úr Jézus személyében.

Mit jelent tehát, és kinek szól a fentebb idézett jézusi hívás?

Mindenkihez, aki elfáradt a nehéz munkában, vagy aki túlterhelt a ránehezedő lelki gondok miatt. Az Úr Jézus arra biztat, hogy tegyük le nyomasztó terheinket, amelyek letepernek, mintegy maguk alá gyűrnek, és vegyük fel az ő igáját: mely gyönyörűsége és az ő terhet, amely könnyű. Igát ma már többnyire csak a múzeumban látunk, vagy fil-

A vezércikk illusztrációi: madarak, virágok Izráel földjén.

mekben. Fából készült, nehéz szerkezet volt ez, amelyet egy, vagy két igavonó állatra helyeztek, és ezen szerszámok által, például az ökrök nagy rakományokat húzhattak.

A titkos, meg nem vallott bűnök

Fáradtak nem csak a nehéz munka következtében lehetünk. Nehéz terhet jelentenek meg nem vallott bűneink, szinte a földhöz nyomnak. Jézus ma is elsősorban az ő golgotai keresztyéhez hív, hogy tegyük le ezt a terhet nála, az ő keresztyé alá. Mennyi régi, meg nem vallott vétek terhe nyom, mennyi titkos bűn? Ő már magára vette és a testén a keresztre vitte. Nem kell fáradoznod bűneid terhe alatt. Megvallhatod az Úr Jézus lábainál, és megszabadulhatsz a fáradságodat okozó terhektől.

(Folytatás a 2. oldalon)

„Ne aggodalmaskodjatok... Tekintsetek az égi madarakra... Figyeljétek meg a mezei liliomokat”

Tanuljunk pihenni az Úr jelenlétében

(Folytatás a címloldalról)

Vannak akik már megszabadultak bűneik súlyától, de még a vállukon cipelik a törvény és a cselekedetek terhét. A nagyon világos isteni parancsolatok mellé, mi emberek, szívesen hozzáteszünk újabb és újabb parancsolatokat – legszívesebben persze másokra helyezzük és nem saját magunkra. Az Úr Jézus erre a magatartásra mutattott rá a farizeusok példáján: „*Nehéz és elhordozhatatlan terheket kötnek össze, és az emberek vállára rakják, ők maguk azonban az ujjukkal sem akarják azokat mozdítani*” (Mt 23,4).

Szabályok és tilalmak

A zsidók Isten parancsolataihoz több mint 613 parancsolatot adtak hozzá. A katolikus Codex Iuris Canonici 1752 parancsolatot és tilalmat tartalmaz. Ezek többnyire elég jók, a kérdés viszont az, hogy őszinte szívvvel, Isten iránt cselekszi-e az ember, vagy csak a törvény betűinek tesz eleget? Mennyi olyan szabály és tilalom van keresztyén gyülekezetünkben, amelyek a Szentlélek munkáját gátolják, mégis úgy ragaszkodunk hozzájuk, mint a Szentíráshoz. Nem tudjuk mindig világosan megkülönböztetni azokat, amelyeknek az alapja

Szentírásban van és ezért változtatlanok, azoktól, amelyeket mi emberek teszünk hozzájuk, és amelyeket az idő folyamán ugyancsak meg is változtatunk. Vizsgáljuk meg őszintén az ilyenszerű terheket is, az Úr Jézus hív magához, az ő lábai elé letehetjük.

Az „örök keresők”

Lehet, kissé különösen hangzik, de előtte letehetjük az Isten keresésének a fáradtságát is. Lehet, mi magunk is sokáig kerestük őt, de vannak, akik megmaradnak „örök keresőnek”, mert téves elképzelésük van Istenről, és téves helyen is keresik. Ugyan Ő nincs távol senkitől sem. Nem olyan Isten, akihez az ember csak bonyolult, misztikus szertartással tudna eljutni. Sem nem egy túlságosan elfoglalt cégigazgató, nem türelmetlen főnök, aki csak a feladatok végrehajtását várja el tőlünk; nem is egy szigorú professzor, aki a tudás igen magas mércéjét állítaná eléünk. Isten azt akarja, hogy megtaláljuk és megismerjük őt, velünk akar naponta lenni, az életünknek fontos részévé akar válni. Ezért jött le a földre emberi testben, az Úr Jézus személyében. Felejtjük el a saját elképzeléseinket Istenről, amelyek akadályoznak abban, hogy közeledjünk hozzá, gyermeki őszinteséggel, mint Atyánkhoz.

Amit nem tudunk megváltoztatni

Annak ellenére, hogy már nem élünk totalitárius rendszerben, mégis naponta találkozunk sok igazságtalansággal, korrupcióval, csalással, bűnözéssel, és sok más esettel, mellyel nem tudunk mit kezdeni, nem tudjuk megváltoztatni és jó irányba terelni. Az Úr Jézus arra biztat, hogy ezeket a mindennapi terheinket is neki adjuk át: minden igazságtalanságot, elnyomást, félelmet, minden nehézséget, amiket nem tudunk megoldani.

Erő a betegségek hordozásához

Nagy gondot jelentenek egészségügyi problémáink és a családtagjaink egészsége is. Az Úr Jézus a legjobb orvos, aki meggyógyított sokféle beteg, azokat is, akik már gyógyíthatatlanok voltak az orvosok részéről. Ő ad erőt a betegség elhordozásához is, ha úgy dönt, hogy egyes esetben nem ad gyógyulást az embernek.

Bizonyára még találnánk sok dolgot, amit az Úr Jézus lábai elé letehetnénk. Az a fontos, hogy tudhatjuk, nem akárcsak az, akinél letehetjük a gondjainkat, Ő Isten Fia, akinek az Atya mindent a kezébe adott. „*Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú kijelenti*” (Mt 11,27). Ő tökéletesen ismeri az Atyát, mert egy vele. Ő az, aki meg tudja nyitni az utat Istenhez az ember számára. Ez nem valami olcsó ígért egy politikustól. A mindenható Istentől van, aki hűséges és megtartja ígéreteit. Aki képes megoldani minden gondot, nehézséget az életünkben.

Elismerik, hogy megfáradtak

A meghívás azoknak szól, akik elismerik, hogy megfáradtak. Az Úr Jézus idejében is sokan tartották azt magukról, elég bölcssek ahhoz, hogy boldoguljanak egyedül és nincs szükségük Jézusra. Róluk beszél, amikor ezt mondja: „*Magasztallak, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesekek elől, de kijelentetted a kisgyermeknek*” (v.25). Ma is sokan panaszkodnak, mi magunk, lelkipásztorok is, hogy fáradtak vagyunk.

Akarjuk letenni terheinket teljesen Jézus lábaihoz? Amikor az Úr Jézus meghívását elfogadom, akkor alázatosan elismerem, hogy a saját erőm, bölcsességem kevés, naponta igénylem segítségét, vezetését; bízom benne, aki a legjobbat akarja nekem, ezért mindent átadok neki, hogy uraljon életemnek minden területén.

Könnyíti a szolgálaton

Ha elfogadtuk Jézus Krisztus meghívását, ez nem jelenti, hogy lustálkodhatunk. Az iga rendeltetése a munkára irányul, annak hordozása megkönnyíti a szolgálatot. Például amikor az ökröknek nehéz terhet kell húzniuk és ha nem lennének befogva igába, 2

Meghívó a nagyváradai missziókerület őszi eseményeire

Szeretettel értesítjük, hívjuk és várjuk a kedves testvéreket a nagyváradai missziókerület két fontos őszi eseményére:

Közös hálaadó napot tartunk a Solyomkövári Táborban **szeptember 12-én**. A zenei szolgálatot az Érmelléki Énekkarok végzik, ígét hirdet Veress Efraim missziókerületi elnök, programvezető: Albert István Zsolt missziókerületi alelnök.

Október 17-én a missziókerület **III. Kórustalálkozója**ra kerül sor, ezúttal is a Nagyváradai Emanuel Egyetem kápolnájában. Az esemény zenei vezetői a következő testvérek: Bokor Barnabás, Garai Zsolt, Kiss László, Mike József és Székely András. Kérjük az énekkarokat, hogy két énekkel készüljenek (ami négy-öt perc időtartamot jelent).

SZABÓ LÁSZLÓ *lp., misszker. titkár*

Telefonszám: Az ebaptifon mellett, működik egy RDS mobilszám is: 0773 347 132, Tóth Róbert *lp.*, Vajdahunyad.

Hibaigazítás: A júliusi Szeretet 10. oldalán, a Baptista Világszövetség első elnökének a neve helyesen: Alexander Maclaren.

⇒ az erős kötelektől fájdalmas sebeket kapnának, valószínű nem tudnák húzni a nehéz rakományt.

Hasonló az eset azzal a teherrel, amit Krisztus a követőire helyez. Ő maga megkönnyíti, képessé tesz a hordozására. Akár még a „keresztyén” munka is felesleges erőfeszítés, ha Krisztus igája nélkül akarjuk végezni.

Irányít a cél felé

Az iga alkalmas az állatok irányítására is, általa a vezető érzékelhető jelzéseket adhat, így tehát megkönnyíti a cél elérését. Hasonlóan nekünk is segít a szolgálat igája, általa az Úr Jézus megtarthat a helyes irányban, megóvhat attól, hogy mellékútra tévedjünk. Ha elfogadjuk az ő igáját, vezetését, csak akkor érjük el a célt.

Az „a másik” a fogatban

Jelképes lehet az iga formája, ketős szerkezete: általában két állat fogható bele, az egyik segíti a másikat munka közben. Jézus meghívását elfogadni azt is jelenti, hogy az általa kínált ígát ő velünk együtt hordozza, nem vagyunk egyedül, Ő maga az „a másik, a fogatban”, mellettünk halad, segíti munkánkat, szolgálatunkat. Ezért is mondja, hogy tőle tanuljunk alázatot és csendességet. Ő nem szégyell mellénk állni az igába. Barátsága és szeretete mindenkire, barátokra és ellenségekre egyaránt szól. A mai aszszertív *(önérvényesítő – szerk. megj.)* világban fontos az akarat sikeres végrehajtása és a kitűzött cél elérése, mindeközben Jézus arra hív, hogy őtőle tanuljunk, hogyan kell haladnunk alázattal és csendességgel a cél felé.

Egymás terhére

Testvéreinkkel együtt, segítve egymásnak a teher hordozásában: „Egy-

más terhére hordozzátok, és úgy töltsétek be Krisztus törvényét” (Gal 6,2). Együtt kell viselnünk az örömet és a bánatot testvéreinkkel. Néha elég csak csendben hallgatni, és osztozni a másik fájdalmában és szomorúságában, ezzel tudunk neki segíteni a legjobban.

Az Úr Jézus szavai arra hívtak fel, hogy pihenjünk meg a sokszor értelmetlen fáradozásunktól, munkáktól, amelyeket a saját erőnkől akarunk elvégezni, és hogy tegyünk le mindent, ami terhel. Adjuk fel az értelmetlen erőfeszítést, amit Isten, Jézus Krisztus nélkül teszünk.

„Jöjjetek énhozzám”

Elmélkedésünk végére maradt az Úrnak, sorrendben a legelső felhívása, amelyben azt kéri, hogy amit teszünk, azt ővele tegyük. Tanítványait is, mielőtt kiküldte volna szolgálni,

először közösségbe hívta őket, hogy vele legyenek: *„Azután felment a hegyre, és magához szólította azokat, akiket akart; és azok odamentek hozzá. Tizenkettőt választott ki, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni”* (Mk 3,13-14). Előfordul, hogy munkánkat, de még keresztyén aktivitásainkat oly buzgón végezzük, hogy már nem jut kellő idő a napi csendességre, benne az igére és az imádságra. Aztán csodálkozunk, hogy fáradtak vagyunk, annak ellenére, hogy „szolgálunk”. Vajon nem feleslegesen fáradozunk-e? Gyümölcsöt ugyanis csak akkor termünk, ha Krisztusban maradunk: *„Maradjatok énbennem, és én is tibennetek. Aho- gyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem”* (Jn 15,4). Jézussal lenni, vele időt tölteni több mint akármilyen „nagy és fontos” szolgálat.

Végezetül kívánom, hogy keresztyénségünk, szolgálatunk ne lenne fárasztó küszködés – kevés eredménnyel – olyannyira, hogy „elhagyatottaknak” érezzük magunkat. Lenne inkább örömteljes, közös munka, olyan „időtöltés”, amely Istentől áldott gyümölcsöt terem. Ezt szüntelenül kell tanulnunk az Úrtól. Tegyük le hát lábainkat terhére és fogadjuk el meghívását a pihenéshez, a pihenés tanuláshoz és a vele való közös munkához.

SZÖLLŐS JÁNOS

(Cikkirőnk a pozsony-belvárosi szlovák nyelvű baptista gyülekezet lelkipásztora, 2010-'14. között a Szlovákiai Baptista Szövetség elnöke volt, jelenleg egyik alelnöke.)

Kettős évforduló Nagyváradon

Mind a Nagyváradi Timóteus Bibliaiskola, mind a Nagyvárad-Rogériuszi Gyülekezet idén ünnepelte alakulásának 20-ik évfordulóját. Ebből az alkalomból közös megemlékezést tartott a belvárosi és a rogériuszi gyülekezet június 19-21. között. A közös istentiszteleteknek, előadásoknak, szemináriumoknak és dicsőítő áhítatoknak a két gyülekezet felváltva adott otthont.

A missziós konferencia nagyvárad-rogériuszi eseményei

Június 19-én péntek délután 18,00 órakor a rogériuszi imaháznál került sor a nyitó istentiszteletre. Az alkalom felvezetését a helyi dicsőítő csapat vállalta, énekszolgálatot még a belvárosi gyülekezet ifjúsági kórusa végzett Szász Imre, Debrenti Balázs és Szász Dániel vezetésével.

Az imaáhitatra hívó buzdítást Péter István békési lelkipásztor intézte a gyülekezethez a 85. Zsoltár alapján. „Örökké akarsz haragudni ránk? Nemzedékről nemzedékre tart haragod?” „Meddig haragszol még?” Miért haragszik rám az Úr, tettem fel a kérdést magamnak, amikor ezt az ígét olvastam”, mondta Péter testvér. „És rájöttem, hogy az ad okot a haragjára, ha nem vagyok a helyemen. Nemrég hozzánk jött egy kábítószer-függőségből szabadult fiatalember, és mivel a családja elutasította, mi fogadtuk be. Egy idő után mondtam az Úr-nak, hogy ez már egy kicsit sok... És az Úr azt mondta: «A lakásod kié? Az időd kié? A tehetséged kié?» És nagyon megszégyelltem magam... A helyünkön vagyunk-e, hogy ne vonjuk magunkra az Úr haragját?” fejezte be Péter István.

A bevezető igeszolgálatot Simon József testvér végezte a Fil 3:8-12 alapján. „Mindig jó együtt lenni a testvérekkel, akikkel együtt indultunk

20 évvel ezelőtt. Itt van előttünk Pál apostol bizonyásgtétéle, aki nemcsak elindult, de végig is ment az úton, majd a végén megállt, és elmondta: «...futásomat elvégeztem...».

„Hogyan indultunk?”, kérdezte Simon testvér. „Kikkel indultunk el, emlékszünk még rájuk?” És felsorolt néhányat azok közül a testvérek közül, akikkel elindult a missziós gyülekezet. „Az indulást nem lehet elfelejteni. Akárcsak a megtérésünkre, erre emlékezünk. «Megragadott engem a Krisztus», mondja Pál.” Majd kifejtette, miért ragadta meg Isten Pált: „hogyan megismerjem őt”, „hogyan legyen igazságom”, „hogyan megismerjem a Krisztus szenvedését” és hogy „meglássam Isten dicsőségét”.

„Meddig jutottunk?” kérdezte igehirdetése befejezésében Simon József. „Még nem értem célba”,

mondja Pál. „Úgy látom, mi sem értünk még célba. Megfáradtunk. Megrepedt nádszál és pislogó gyertyabél vagyunk. Mit tehetünk?” Majd teendőként a Zsid 12:1-2-t idézte.

Az est folytatásában Dr. D. L. Lowrie amerikai lelkipásztor hirdetett ígét, az 1Tim 2:1-8-at vette alapul. „Pál ebben az ígérésben arról beszél nekünk, ami az első helyen kell álljon, amikor összegyűlünk istentiszteletre, ez pedig nem más mint a «könyörgés». Mégpedig «minden emberért». Mindenkiért, aki körülöttünk él.” „Azért kell könyörögnünk, hogy mindenki nyerjen üdvösséget, hiszen a Biblia szerint mindenki megmenthető... Mi pedig az Egyetlen Istennek szolgálunk, aki szívén hordja az ember üdvösségét.”

Az alkalom záró részében Dr. Joe Pendleton két magyarul megjelenő könyvét mutatták be. Dr. Pendleton 20 éve szolgál hűségesen és szakszerűen a misszióiskola tanári gárdájában. Alig volt olyan bibliaiskolás diák Nagyváradon az utóbbi 20 évben, aki ne találkozott volna vele, hiszen évente 2-3 hónapot is eltöltött olykor a városban és a gyülekezetben. Két könyvének – „A bibliatanulmányozás öröme” és „Folytatása következik – Tanulmányok a Cselekedetekből” – magyar kiadását meglepetésnek szánták, váradai szolgálata elismeréseként. A kiadást a Dallas-i Prestonwood Baptista Gyülekezet támogatta, Scott Seal lelkipásztor aktív közreműködésével, aki könnyek közt beszélt Dr. Pendleton áldozatkész romániai szolgálatáról.

GÖNCZI GÉZA

Fotók: Paniti Márta

A missziós konferencia nagyvárad-belvárosi eseményei

A konferenciára érkeztek vendégek belföldről és külföldről. „Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat!” (Lk 10,2) volt a mottó. Egy angol fordítás szerint: „Milyen hatalmas az aratnivaló! Milyen kevés a munkás! Térdre, és imádkozzatok arató kezekért!” *Eugen Peterson: The Message, Mt 9:37-38*

Június 20-án, szombaton délelőtt a belvárosi gyülekezetben folytatódott az ünneplés. Szekrényes Pál szilágyosmlyói ny. lp. a Mt 10:16 alapján buzdított imára. A Szentlélek jelképei (galamb, tűz, olaj) által hívta fel a figyelmet arra, hogy Isten előbb formál (szelíddé tesz, tisztít, gyógyít), azután bíz ránk munkát.

A férfikar szolgálata után Rob Wilton részéről hangzott az igei üzenet az ApCsel 3:1-22 alapján. Rob hét éve alapítója és vezető pásztor a New Orleans-i Vintage gyülekezetnek, mely jelenleg kb. 400 tagot számlál. Az igehirdetésben négy következményt említett az evangélium továbbadásának eredményeként. A Jézus evangéliumának hirdetője biztosan számíthat üldöztetésre, emberek hitre jutására, számonkérésre (amikor védekezhet, személyes bizonytságot tehet Jézus nevének felmagasztalására) és az evangélium sokszorozódására, mert ez egy megállíthatatlan mozgalom.

Szünet után kiscsoportos szemináriumokon vehettek részt a „hétvégi bibliaiskola” hallgatói. A következő témakörökre lehetett jelentkezni: gyülekezetplántálás (Rob Wilton), gyülekezeti vezetés (D. L. Lowrie), evangélizáció (Jarrett Stephens), igehirdetés (Joe Pendleton), ifjúsági szolgálat (Szabó László) és női szolgálat (Debbie Stephens és Annabeth Wilton).

Június 21-én, vasárnap reggel

a belvárosi imaházban találkozott az ünneplő gyülekezet, ahol Szabó László lp. buzdított imára az Ézs 45:2 alapján. Jó volt hálát adni a kegyelemért, az új életért, s azért, mert Isten mindenféle akadályt képes elhárítani és felülmírni, hogy megtapasztaljuk szabadítását.

Simon József helybeli lelkipásztor köszöntésében arról a sokféle örömről beszélt, amelyben részesülnek az ünneplők. Mindig öröm a gyülekezetnek, ha fehérruhások tesznek vallást hitükről bemeztés által, s ezúttal is ezt tapasztalhattuk. Jó volt látni a végzős bibliaiskolásokat is az évtáron, s örömförás volt maga a jubileum is, hiszen örömmel tekintett vissza minden volt bibliaiskolás az elmúlt 20 évre, az együtt töltött hétvégék kihívásaira és áldásaira.

A köszöntés után Simon tv. a nagyvárad misszióiskola történetét ismertette: A '90-es évek elején Isten meglátatta néhány testvérrel, hogy kevés a lelki munkás. A ma is aktuális ige, a Lk 10:2 és Mt 9:37-38 megmozgatta a szíveket. Nem volt tapasztalat, sem anyagi forrás, csak hit, hogy ezt tenni kell. Az Úr adott önkéntesen szolgáló testvéreket, így indult be a misszióiskola 1995-ben, s azóta minden évben volt felvétel. Nem volt fontos az akkreditáció megszerzése, csak az emberek egyszerű felkészí-

• **Dr. Jarrett Stephens** 2000-ben kezdte szolgálatát a texasi Prestonwood baptista gyülekezetben, amely Észak-Amerika egyik leggyorsabban növekvő megaggyülekezete, kb. 38 ezer taggal; négy éve a gyülekezet tanító pásztor.

• **Dr. Joe Pendleton** a nagyvárad bibliaiskola egyik hűséges tanára, az UpReach Ministry International szolgálat alapítója.

• **Pásztorfeleségek:** **Debbie** 4 lánynak, **Annabeth** 3 fiúnak és egy lánynak az édesanyja.

tése. Hármias cél vezette a felkészítőket: 1) hogy a diákok jól megismerjék a Bibliát, 2) krisztusivá formálódjon a jellemük, 3) módszereket sajátítsanak el a színvonalasabb szolgálatra.

Hangsúlyozta: Istent illeti a hála az eredményekért, az áldásokért, s hogy e nap célja az emlékezés mellett az új tűz kérése.

Simon testvér beszámolóját egy régebbi diák bizonyágtévése követte. Szabó Róbert elmondta, hogy bár több mint tíz éve végzett, még mindig örömmel tekint vissza az itt töltött időszakra, arra, hogy a tanároknak mindig volt idejük megválaszolni a diákokban felmerülő sok-sok kérdést. A tanultakból különösen két dolog maradt meg benne: a Biblia tekintélye mindenek fölött áll, s hogy a drága alapra nemcsak „szénát, pozdorját”, de értékeket is lehet építeni.

(Folytatás a 7. oldalon)

Bibliaiskolások (hátsó sor, balról jobbra): Dombi István-Antal, Mikó Szabolcs, Dombi Kristóf-Barnabás, Ósz Ferenc-Rudolf, Lázár Olivér, Lázár Noémi-Judit, Nagy Noémi, Szekrényes Eszter, Sebestyén Hajnalka, Szász Imre; (tanárok, balról jobbra) Zefer Csaba, D. L. Lowrie, Simon József, Joe Pendleton, Giorgiov Adrián, Szabó László. (Belvárosi fotók: Debrenti Kamilla)

Az első bemerítés Pelén

Örömteli várakozás és készülődés előzte meg az első bemerítési ünnepélyt Pelén, ahol pünkösdi hétfőjén, Isten kegyelméből baptista imaházat nyithattunk meg a helyi cigány közösség számára. Ezek a csodálatos ünnepek, az imaház átadása és a bemerítés a kitartó missziómunka eredményei.

A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány munkatársa és az érszöllősi magyar baptista gyülekezet missziómunkása, Gombos Miklós és családja 2014. óta végzi áldozatos munkáját a pelei gyülekezetben. A hitre nevelés mellett írás-olvasás tanfolyamokat is tartanak felnőttek részére, melynek ideje alatt a gyermekeknek is hirdetik az evangéliumot. Ennek, az Érmelléken egyre szélesebb körben kibontakozó missziómunkának a gyümölcsei érték be Pelén, melynek ünneplésére, a bemerítésre június 14-én vasárnap délután gyűltünk össze az újjáépített imaház udvarán felállított sátorban.

Kezdekör Gombos Miklós köszöntötte gyülekezetet. Az érszöllősi énekkar szolgálata után Veress Efraim lp. buzdított imára a 105. Zsoltár első versével: „*Magasztaljátok az Urat és hívjátok segítségül a nevét!*”.

Dan László, a KCA elnöke szolgált igehirdetéssel, a szerezsen komornyik történetéből, kiemelve, hogy az Úr iránti engedelmesség gyümölcse a pelei gyülekezet, az imaház, a fehér ruhások. Dan Írisz testvérnő Debrecenből igei gondolatokkal és zenei szolgálattal köszöntött. A bemerítkezők is elmondták bizonyágtételüket: Lakatos Rodica, Varga Ibolya, Száva Teofil és Varga András. A bemerítést Gombos Miklós tv. végezte. Azt követően Kőszegi Dániel alapító testvér köszöntötte és bátorította a ünneplőket megtérésre a 2Kor 6:2 igeverssel: „*Íme, itt az alkalmas idő,*

íme, itt az üdvösség napja!”. Gondolatait Veress Efraim lp. folytatta, és hívogatta a jelenlévőket, hogy lépjenek be a szoros kapun a Mennyei Közösségbe. Ezt követte a bemerítettekért elmondott imádság kézrátétellel, majd köszöntésük, beiktatásuk, az emléklapok átadása. Hálás szívvel gondolunk a technikai háttérrel biztosító Rézműves Sándor és Ilyés Csaba testvére.

Kívánjuk, hogy a most bemerített testvérek legyenek kitartóak a megkezdett úton, a most hitre jutottak pedig tudjanak engedelmeskedni és életüket odaszánni az Úrnak. **(D.L.)**

Találkozó Érszöllősen és imaházmegnyitó Pelén

Május 24-én, pünkösdi vasárnapján délelőtt 10 órakor közös bemerítési istentiszteletet tartott az érszöllősi körzet néhány gyülekezte. A missziós sátor az imaháztól nem messze került felállításra; a bemerítésre a fehér ruhások több, főképp cigány gyülekezetből érkeztek.

Hálások vagyunk azért, hogy a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány és az érszöllősi gyülekezet közös erőfeszítése nyomán ilyen szép gyümölcs terem! Köszönjük a megtéréseket, a pünkösdi bemerítést az Úrnak első sorban, és az érszöllősi gyülekezet és az alapítvány vezetőinek, missziómunkásainak is. Külön öröm volt számunkra, hogy többen pozitívan válaszoltak az elhangzott hívásra, és elindultak Krisztus követésében. Kívánjuk, hogy ne torpanjanak meg ezen az úton!

Pünkösdi másnapján, május 25-én hétfőn délelőtt 10 órakor örömteli alkalomra, imaházmegnyitó istentisz-

teletre gyűltünk össze Pelén. Harangszóra gyülekeztünk, hiszen az új pelei imaház a falu központjában, az iskola és a református templom mellett áll.

Egy régi épület megvásárlásával kezdődött a történet. A KCA vállalta az épület vásárlásának és felújításának költségeit, a helyi és a körzethez tartozó testvérek az érszöllősi Gombos

Miklós missziómunkás vezetésével pedig kitartó munkával szépen felújították. A régi romos épületre ma már rá sem lehet ismerni.

Az imaházba való belépés előtt megtörtént a szalagátvágás az udvaron, majd benn ünnepi istentisztelet keretében vette birtokba a gyülekezet az új lelki otthonát. Külön áldás volt, hogy átélhettük pünkösdi csodáját: a megszólításra nagyon sokan döntöttek Jézus követése mellett. Nagy örömmel készülünk Pelén a júniusi hónapra, hiszen sátoros evangélizációt tartunk, amit június 14-én vasárnap bemerítési istentisztelet zár majd. Imádkozunk a misszió kibontakozásáért!

Az alkalmakról videofelvételek készültek, amelyek megtekinthetők a YouTube oldalon. A nevezett honlapon a keresőbe a KCA alapítvány nevet kell beírni, hogy megtekinthessük az alapítvány által készített felvételeket.

DAN LÁSZLÓ

Kettős évforduló Nagyváradon

A missziós konferencia nagyvárad-belvárosi eseményei *(Folytatás az 5. oldalról)*

A belvárosi gyülekezet lelkipásztorai a fehérruhásokkal (balról jobbra): Simon József, Kiss Norbert, Szűcs Endre, Csepei Andrea, Báthory István, Mikló Ferenc, Giorgiov Adrián

Befejezésként Szabó Róbert a Lk 10:17-20-at olvasta fel, amelyben a visszatérő tanítványok a tapasztalt csodákról számolnak be Jézusnak. A Mester nem becsüli le a csodákat, sőt megerősíti őket abban a tudatban, hogy valóban nagy hatalommal rendelkeznek; ugyanakkor rámutat, örömük forrása az kell legyen, hogy nevük fel van írva a mennyben. Róbert is erre bátorított mindenkit, hogy ebben a tudatban gyökerezzen az örömünk.

A vegyeskar éneke után Joe Pendleton hirdette az igét a 103. Zsoltár alapján. A Bibliában a legtökéletesebb Istent dicsőítő zsoltár ez, melynek lényege, hogy „én egész lényemmel áldom Istent azért, aki Ő, és azért, amit tett”. Önmagát szólítja fel erre a zsoltáríró az első részben, majd a másodikban rámutat az okokra is, végül az imádat eredményéről szól. Őt áldást sorol fel Dávid: Isten megbocsát (ez a legátfogóbb, ebből ered az összes többi), meggyógyít, megvált, hűséges szeretetet tanúsít, jóval elégít meg. Hatodik áldásként a megújulás van említve, ez azonban már az imádat következménye is egyben. Az örök ifjúságra és a lelki megújulásra utal itt a zsoltáros. Áldjuk tehát az Urat, mert van miért!

Joe testvér szolgálatát követően Giorgiov Adrián és Simon József, helyi lelkipásztorok adták át a végzősöknél járó okleveleket és jutalmkönyveket. Ebben az évben hat diák fejezte be tanulmányait alapfokozaton: Dombi István-Antal, Dombi Kristóf-Barnabás, Lázár Noémi-Judit, Lázár Olivér, Mikó Szabolcs, Ősz Ferenc-Rudolf, három pedig levelező tagozaton: Nagy Noémi, Sebestyén Hajnalka, Szekrényes Eszter. Nagy

Ferenc szilágycsehi lp. és Halász Ferenc helybeli diakónus imádkozott a végzősökhöz.

A vasárnap délelőtt második része a bemerítés eseménye köré épült. Elsőként Szabó László lp. mondott alapigazságokat a bemerítésről, majd Kiss Norbert fehérruhás tett bizonyosságot megtéréséről. Jarrett Stephens az elveszett juh példázata (Lk 15:1-7) alapján hirdette az igét. Arról szólt, hogy az elveszettek elsőrendűek Isten számára, ezért nekünk is fontosak kell legyenek. Jézus barátságot kínált fel nekik, ezért vonzódtak mindig hozzá a társadalom kivetettjei. Minden vallás azt tanítja, hogy az elveszett juh kell

pásztort találjon magának, a keresztyénség ezzel szemben azt tanúsítja, hogy a Pásztor maga megy az eltévelyedett juh után. Isten nagykövetei-ként Jézus nevében kell mennünk keresni az elveszetteket, és soha-soha nem szabad feladni!

Az igehirdetés után öt fehérruhás pecsételte meg Istennek tett fogadalmát a bemerítés vizében: Csepei Andrea, Kiss Norbert, Szűcs Endre, Báthory István és Mikló Ferenc. Az alámerítést Simon József lelkipásztor végezte. A keresztséget követően D. L. Lowrie testvér saját megtéréséről tanúskodott, majd erre a döntésre hívta mindazokat, akik még nem adták át életüket Jézusnak.

Az új tagok visszatérése után Simon József, Giorgiov Adrián és Szabó László lelkipásztorok kértek mennyei áldást és erőt a bemerítettek életére.

Istené legyen a dicsőség a konferencia minden áldásáért: a szervezőkéért, a résztvevőkéért, a konyhásokért, az előadókért és biztonyságtévőkért, a fordítókért, az elhangzott üzenetekért, a friss erőért, felbátorodásokért s a jövőben termő gyümölcsökért!

MELEG ADINA

Családi hétvége a Hargitán

Isten kegyelméből, a 2015-ös táborozási szezon hivatalos kezdő alkalmán én is részt vehettem a Hargita Táborban. A zászlófelvonás szokás szerint május végén történik, a Női Csendesnapok programjának első pontjaként. Most az Úr úgy vezette az országos női munkával megbízott testvérnőinket (Budai Evódia, Mike Adina és Szász Erzsébet), hogy családos hétvégét szervezzenek, így férjemmel és barátainkkal, egy fiatal családdal jelentkezünk be. Amint ott álltam, hallgatva az igei biztatást (Budai Lajos), és az imát az idei táborozási szezonért, – körülvéve a tábor vezetőivel, néhány kisbabával, gyermekekkel és tinédzserekkel a szülők mellett –, bennem is visszhangra talált a buzdítás: fohászkodjunk, hogy a Hargita Táborban ebben az évben is sok gyermek, tinédzser, fiatal és felnőtt számára jöjjön létre életre szóló találkozás a minden-ség Urával!

Lelkesedésük nyilvánvaló volt

A regisztráció, vacsora és néhány futólagos üdvözlés után siettünk a kápolnába, az esti alkalomra. A bemutatkozó játékban nagyjából kiderült, hogy országon belülről és kívülről is, közelebből és távolabbról, és milyen okból érkezünk, valamint nemcsak egymással nézhettünk szembe, hanem a meghívott előadókkal is: Iván Imre és felesége, Gabriella Balatonszemesről jött, valamint Lisztes Tibor és felesége, Piroska Békésről, hogy szolgáljanak közöttünk. Öröm volt Mike József lelkipásztort és családját látni, amint együtt vezetnek bennünket az éneklésben. Lelkesedésük kicsitől nagyig egyértelmű volt! Füle Lajos megzenésített versei külön áldást jelentettek a férjem és az én számomra.

Bátorítottak a biztonságtételek

Az est folyamán sor került egy udvarhelyi (Laczkovics) és egy nagyváradi (Gere) házaspár biztonságtételére is. Az előbbi pár meghatóan szolt a megtérésük és a házasságuk helyrehozatalának küzdelmeiről. Utóbbiak több ideje szolgálják már az Urat, bátorítást nyerhettünk kitartásukból, megosztott örömeikből, egyúttal azt is elmondták, ők már részt vettek az Iván házaspár által vezetett házaspáros napokon, és nagyon megérte. Aki nem

ismerte eddig őket, az kapott egy jó ajánlást! Az áhítat során (Kelemen J. Sándor) ismét arra hívtak minket az Úr, imádkozzunk, hogy ne csak egy jó hétvégénk legyen, hanem örökkévaló haszna, áldása, és Krisztus egybeszerkesztő munkája teljessé ki életünkben; „Egybeszerkesztő hatalma nagy, te is én vagyok, én is te vagy”, dúdoltuk egész este.

Szombaton két fontos témába kapunk betekintést: intimitás a házasságban, intimitás a családban. Azért írom, hogy betekintést, mert több napos előadásokat, foglalkozásokat próbáltunk leegyszerűsítve átadni előadóink.

Formál a bensőséges kapcsolat

Az első részben Iván Imre testvér a tanulmányaiból nyert következtetést, valamint a négy gyerekük felnevelése során szerzett tapasztalatok fő üzenetét osztotta meg velünk: a házasságot Isten találta ki azzal a céllal, hogy az elhívottakat formálhassa az Ő dicsőségére, és hogy annak a bensőséges kapcsolatnak, aminek a házastársak között lennie kell, jellemformáló és az elfogadás örömeit adó áldása legyen.

A második részben többek között hallhattunk arról, hogy mit jelent a családnak az intimitás. Szavakban kifejezhetetlen áldása van a rendszeres családi áhítatoknak. Valamint, hogy ne csak gyermekeink viselkedésének formálására összpontosítsunk, hanem tudatosítsuk bennük identitásukat, hangsúlyozva: ha Isten gyermekeivé válnak, akkor mindent megnyernek.

Észrevétlen telt az idő

A délelőtti alkalom ebédig tartott, és változatosságot adott a szünet, a történetek, a pontokba szedett igazságok, valamint a különböző élethelyzeteket bemutató, a beszédbe belefűzött jelek (önkéntesek segítségével) és a gyermekeknek szervezett foglalkozás.

Engem az előadásból leginkább az fogott meg, hogy Iván Imre testvér számára nem a pszichológiai elmélet, hanem az ige volt a legfőbb tekintély. Használt ugyan a szakkifejezéseket, elméleti rendszereket, viszont inkább azok kaptak hangsúlyt, amelyek leginkább hasonlítanak az igében kijelentett igazságokra – ezeket párhuzamba állítva az igével, és az Úr szavának adva nyomatékot. Ha meggondoljuk, ez nagyon egyértelmű, hiszen

Isten a mi alkotónk, ő ismer bennünket kívülről-belülről, és a házasság, a család is az Ő találmánya, hát hogyne fordulnánk elsősorban és legnagyobb bizalommal az Ő kijelentett szavához?

Ritka jó alkalmak az ilyenek

Délután lehetőség nyílt családi fotózásra, a kérdéscsodába is írhattunk tisztázni való kérdéseket, szabadidős tevékenységekre is sor kerülhetett (sport, városnézés, társas játékok, stb.) és nagy beszélgetésekre a gyönyörű időben és a tiszta levegőn.

Késő délután Intim kérdések és Bátor válaszok címmel tartottunk női-férfi csoportbeszélgetéseket. A kérdéscsodából származó, és a helyben felmerült témákat bontottuk ki kötetlen, őszinte légkörben – ritka jó alkalmak az ilyenek!

Készeknek lenni a változásra

Vacsora után ismét találkoztunk a kápolnában. A Lisztes házaspár vezette fórumbeszélgetésen élettapasztalatokat, történeteket hallhattunk a megszólított házaspároktól – ebbe a részbe sok-sok nevetés is belefért!

Az ígét ismét Iván Imre tv. hirdette, őszintén beszélt gyülekezeti szolgálatáról, gyermekei megtéréséről. Megint fontos tanulsággal maradhattunk: megtérés nélkül nincsen jó házasság, nincsen jó családi élet. Készeknek kell lennünk a változásra, és imádkoznunk kell gyermekeink megtéréseért is, hogy az Úr tudjon bennünket használni az Ő szolgálatában.

A vasárnap délelőtti istentiszteletre többen is eljöttek a környékbeli gyülekezetekből. Iván Imre testvér Ábrahámról és Sáráról olvasott ígét (1Móz 12,1-13,4) és az oltárépítésről beszélt. Budai Lajos lelkipásztor útravalóját az „Erő a változáshoz és változtatáshoz” címmel adta nekünk az Úr: a boldogságot lehet választani, és lehet kérni erőit Istentől, hogy ez megmaradjon.

Köszönet érte!

Hálát adunk az Úrnak a Családi hétvége áldásaiért, és imádkozunk, hogy rendeljen közénk hitben erős házasságokat, amelyek gyülekezeteink teherbíró oszlopai lehetnek az Ő dicsőségére és szolgálatára!

KELEMEN NAPSUGÁR

Tanévzáró Krasznán

Július 5-én, vasárnap délután, a krasznai imaházban került sor a Magyar Baptista Teológiai Szeminárium tanévzárójára. Az alkalom elején a teológiai hallgatók sorban bizonyágtétellel szolgáltak.

Fűrész-Szálasi Rudolf végzős teológiai hallgató a Kol 4:17 alapján elmondta, hogy vigyáznunk kell a szolgálatra, amellyel Isten megbízott, hogy azt betöltve végezzük hivatásunkat. Így megállva helyünket legyünk Isten hiteles szolgálattelvői.

Ferkő Attila első éves teológus beszámolt arról, hogy szükség van a lelki munkásokra és bátorította a jelenlevőket, hogy Isten hív a lelki munkára mindnyájunkat.

Sebestyén László első éves teológus megtérése történetének elmondásában kihangsúlyozta, hogy Isten nagy változást tud hozni az ember életében.

A bizonyágtételeket a diákok bemutatkozása követte: az első évet Sebestyén László és Ferkő Attila fejezhette be, a harmadévet nappali tagozaton Szűcs Dániel, levelező tagozaton Kelemen Sándor Tomi, Máté András, Molnár Ottó, a negyedik évet Fűrész-Szálasi Rudolf; Szabó Sán-

dor a következő tanévben a harmadévet fogja folytatni. A teológusok alkalmi kórust is formálva szolgáltak.

Az ünnepélyen dr. Kovács József teológiai tanár a Máté 28:18-20 alapján hirdette az ígét: elhangzott, hogy Isten az, aki megbíz a nagy missziós parancssal, amely azt mondja, hogy tegyünk tanítványokká, azaz olyaná, mint amilyen maga a Mester.

Az igehirdetést követően megtörtént a diploma átadása a végzős számára: dr. Giorgiov Adrián dékán testvér nyújtotta át Fűrész-Szálasi Rudolfnak a tanulmányai sikeres befejezését elismerő oklevelet. Az alkalom végén dr. Kis Juhász Vilmos buzdított imára.

GERGELY ENIKŐ

KÁRÁSZ IZABELLA

Faggatózás

Cserebogár, sárga cserebogár
mondd meg nekünk, hová repül a nyár?
Hová repül az élet, s a virág
Miért hervad? S hová lesz a világ?

Hajt-e még ki szívünkben lilium,
fehér akác illatát beszívom?
Hazavisz-e még egyszer a vonat
Meglátom-e kedves otthonomat?

Cserebogár, sárga cserebogár
Ugye még nem kopogtat a halál?
Ugye ott túl a kéklő bérceken
csillagokba felszállhat a szívem?

Megállhatok a nagy Isten előtt
s elmondhatom: nyár nélkül szenvedők
és lázasan félve élők vagyunk.
A nagy hidegben csaknem megfagyunk.

Cserebogár, sárga cserebogár
lesz-e még itt virágzó határ?
Győzni fog-e az élni akarás?
Nyári mezőkön ring-e még kalász?

Ring még kalász! Ne csüggedj, higgy, remélj!
Az Úr segít abban is: hazaérj!
Nézz fölfelé! Megáldó mosolya
fény utadon, és nem hagy el soha!

Könnyezve történő vetés – ujjongó aratás

„Akik könnyezve vetettek” (Zsolt 126,5)

Engedhetjük, hogy könnyeink részei legyenek az életünknek, amelyet a vetéshez hasonlít az író. Könnyeink folyhatnak akkor, amikor szomorúak vagyunk saját magunk, szeretteink vagy a megmunkálандó talaj keménysége miatt.

Legtöbbünk számára eljön az idő, amikor az, amit végzünk, hálátlan feladat, ezért elkezdünk könnyezve vetni. Ezek a frusztráció könnyei: nem tudjuk, mit tegyünk.

Mindazoknak, akik így érzik, meg kell ragadniuk ezt az ígéretet. Az az Úr, aki azt ígéri, hogy tekintettel van könnyeinkre, azt az ígéretet is adja, hogy a könnyezve történő vetést ujjongó aratás követi.

Engedd, hogy könnyeid közelebb vigyenek az Úrhoz. Engedd, hogy meglágyítsák szívedet, és tudatossá tegyenek mások szükségéi iránt, akik hozzád hasonló helyzetben vannak.

Igazgyöngyök, 2015. július-augusztus;

szerzők: Maurice és Andy Paine; fordító: Borzasi Dávid.

● Kárász Izabella élete az alföldi róna kis falujából indult, ott kapta az első élményeket. A természet szépsége maradandó képeket rajzolt érzékeny lelkébe. A nyár és a fény – kedvenc képei – itt épültek be költői kifejezésvilágába. A falusi hívők kicsiny közösségében egy életre szívébe fogadta Jézus Krisztust. 1943-ban fedezte őt fel Somogyi Imre és jelent meg először nyomtatásban verse. A Faggatózás c. verse az *Eltűnik a nyár* kötetből való. (Részlet az *Ajánlásból*, írója: Maros Nagy Lajos.)

Mondja a Lélek, aki útítárs,
földi létünkben nagy vigasztalás.
Utunk vigyen bár mélységek felett
ott jön mellettünk, s bizton átvezet. (1945)

365 éve született Misztótfalusi Kis Miklós

A Nagybányától alig nyolc km-re fekvő Misztótfalu szülötte: betűmetsző, nyomdász, kitűnő író, tudós és nyelvész, aki a magyar helyesírás és művelődés terén nagy érdemeket szerzett.

AXVI. században végbement reformáció hatására az európai protestáns egyetemek is nagy szemléletváltáson mennek át. Nem csak klerikusokat nevelnek, hanem világiakat is: orvosokat, diplomatákat, nyomdászokat, zenészeket, stb.

Erdélyországban sajátos módon érvényesülnek ezek a változások, annak ellenére, hogy a tanult világiak kevesebben vannak, mint a protestáns egyházak papjai (akik erőteljesen beavatkoznak a társadalmi életbe) nem szakítják meg egyházi tevékenységeiket sem, így járulva hozzá a tudomány és kultúra fejlődéséhez.

A Schola Rivulina-ban tanult

Ezen értelmiségiek egyike a Nagybányától alig nyolc km-re fekvő Misztótfalu szülötte, Misztótfalusi Kis Miklós: betűmetsző, nyomdász, kitűnő író, tudós és nyelvész, aki a magyar helyesírás és művelődés terén nagy érdemeket szerzett. Középrangú kézműves családban született 1650-ben. Páratlanul gazdag, ám tragédiába torkolló az ő életpályája. Az ő gyermekkorában a falu református lelképásztora az a Horti István, aki korának kiemelkedő értelmiségi, aki holland egyetemeken nevelkedett, majd a nagybányai Schola Rivulina első rektora és a város lelkésze, később Erdély püspöke volt. Ő fedezi fel a tehetséges Kis Miklóst, és 12 évesen magával viszi Nagybányára s beírja a Schola Rivulinába, Erdély egyik leghíresebb iskolájába. Húsz éves korára teológiai és irodalmi ismeretekre tesz szert. És elkezdődik életében az a bolyongás, amely kora értelmiségijeire jellemző.

1670-ben a Nagyenyedi Bethlen Gábor Főiskolai Kollégiumban találjuk. Mai napig érthetetlen, miért ismétli meg a már elvégzett éveit, hiszen oly ismerettel s gyakorlattal rendelkezett, hogy a főiskola rektora őt bízta meg írásainak és felolvasandó beszédeinek a javításával. Az Enyeden töltött hét év alatt alakul ki személyisége, életszemlélete és az a bátorsága, amivel elindul életcéljainak eléréseért. Nagyenyeden ismerkedik meg, s köt életre szóló barátságot a híres orvos, nyelvész és teológus Pápai Páriz Ferencsel.

1677-től kezdve három évig a fogarasi iskola rektora. Ekkor érinti meg Kis Miklóst is a külföldön tanulni vágyás szele. Nagy dilemmával küzd, hogy mit tanuljon, teológiát vagy nyomdászatot. Mivel az erdélyi református közösség nem rendelkezett megfelelően képzett nyomdással, Horti István tanácsára a nyomdászatot választotta. Külön megbízást kapott az erdélyi püspöktől, hogy ügyeljen fel az Amszterdamban Erdély számára készülő Biblia nyomására.

Tömerdek arannyal honorálják

1680 augusztusában indul el, gyalog és szekéren Hollandiába, októberben érkezik meg. Amszterdamban megismerkedik a nyomdászzal, elsajátítja a legtöbb szakértelmet és türelmet igénylő részt, a betűmetszést.

1683-ban önállósodik. Könnyen olvasható betűi hamar ismertté teszik, tizenkét nemzet részére készít nyomtatott abcét, betűt rendel tőle Toszkána hercege és a pápa is. Szorgalmával és erőn feletti munkával olyan anyagi háttérteremt magának, hogy nem cserélne az itthoni nemességgel. Saját bevallása szerint „talicskával tolják az aranyat” szállására.

1685 – „Aranyas Biblia”

Hírét veszi, hogy odahaza, Erdélyben kevés a BIBLIA s újak nyomtatására nincs anyagi fedezet. Eldönti, hogy kiadja saját költségén a Bibliát. Fáradtságot nem ismervé (még nyelvi

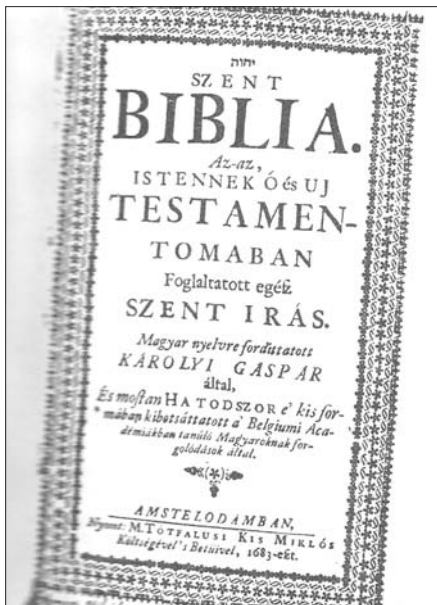

és helyesírási javítást is végezve), Amszterdamban 1685-ben napvilágot lát a könnyen kezelhető, kis formátumú Károli Gáspár teljes bibliafordítása, az „Aranyas Biblia”, 1686-ban a Szenczi Molnár Albert zsoltafordítása, 1657-ben pedig újból és külön az Újszövetség (Új Testamentum). Ezeket mind (és az ABC-s könyveket) ingyen bocsátja (osztogatja) a nép rendelkezésére.

1689-ben Lengyelországon keresztül indul haza. Betűkészletének egy részét Anton Janssonnak hagyja, s ennek a neve alatt válnak nagyon híressé a ma is használt antikva betűi. Közel 300 év telik el, amikor a XX. sz. két híres történésze, Budai György és Henry Carter bebizonyították, hogy a Janson fele betűk a Kis Miklós betűi. (Lásd ez írás címét s az idézetet.)

1690-ben nyomdai felszerelésével s 1200 könyvével hazaérkezik s Kolozsváron telepedik le. Önálló nyomdát akart létesíteni, de rábeszélésre elvállalta a református egyház kolozsvári nyomdájának a vezetését. Korszerű műhelye csak 1693-ra készül el. Több mint száz könyvet nyomtatott idehaza: teológiai, jogi, irodalmi műveket és számos tankönyvet, a saját költségén.

Az 1697-es év újból döntés elé állítja: visszamegy Hollandiába, vagy itthon marad. Ő maradt s ez lett a végzete. Mivel eredetileg papnak készült a görög és latin nyelvben teljesen jártas, a grammatika, helyesírás terén otthonos volt. Így nem tudta megállni,

Imádkozzunk az USA-ban élő testvéreinkért!

Szeretett testvérek és testvérnők az Úr Jézus Krisztusban! Sajnálatos értesültünk arról a döntésről, amelyet az Amerikai Egyesült Államok Legfőbb Bírósága hozott meg június 26-án: egy szavazattal, öt a négy ellen, a bíróság törvényesítette az azonos nemű személyek közötti házasságot. Ezt a döntést az USA mind az 50 államának tiszteletben kell tartania. Ebben a nehéz helyzetben, amikor egyre több, a Szentírás tanításaival ellentétben álló törvényt alkotnak, hálát adunk Istennek azon testvéreinkért a hitben, akik nyíltan kifejezték nemtetszésüket e döntéssel szemben.

Örvendünk mindazoknak, akik határozottan felszólaltak amellett, miszerint a Biblia alapján a családot egy férfi és egy nő alkotja, akik egy életre szövetségre lépnek egymással. Értékeljük azon hangokat, amelyek megerősítették: a családot, nevezetesen a házasságot, nem egy földi törvényszék hozta létre, hanem az Úr, a mi Teremtőnk. Ebből következően nekünk nem szabad újraértelmeznünk azt, ami Istenhez tartozik.

Előrelátva ezen történelmi határozat következményeit, nyomatékosan hívok mindenkit arra, hogy imádkozzunk, családjainkban és gyülekezeti alkalmainkon az Egyesült Államokban levő testvéreinkért és testvérnőinkért. Hívlak

titeket arra, hogy kérjünk az Úrtól erőt, bölcsességet és ragaszkodást a Szentírás világos és tiszta tanítása mellé. Imádkozzunk gyermekeink védelméért, fiataljaink tisztánlátásáért, bölcsességért a családoknak és bátorságért az igehirdetőknek.

Imádkozzunk Amerika lakosságáért is! Ez a nemzet sokáig áldás volt sok ország számára – Románia számára is. Kérjük, hogy forduljon vissza ez a nemzet újra az Úrhoz, és hogy ne felejtse el azokat a bibliai alapelveket, amelyekre országuk épült és amelyek megerősítették azt.

Ezek az idők zavarosak, mindamellett emlékezzünk arra, hogy mindenható Istenünk a történelem folyamát irányítja. Békességünk van, tudva azt, hogy Jézus Krisztus, a mi Urunk él és erős kezében tartja a Gyülekezetet. Gyertek újból hálaadással, és csendesítsük le szívünket őbenne, valamint szánjuk az Ő szolgálatára még jobban oda magunkat: „azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint elhívtak” (Róm 8:28).

Az Úr békességével a szívünkben – azt az elhatározást szem előtt tartva, hogy szentebb életet éljünk, imádkozva a testvérek kitartó bizonyoságtételéért és szívükben levő biblikus szeretetükért minden ember irányába –, készüljünk komolyan a szolgálatra és az Úr Jézus Krisztus visszajövetelére.

Viorel Iuga, a Romániai Baptista Unió elnöke

hogy a kolozsvári tanárok és tudósok kéziratának stílusán ne javítson, a szövegen ne változtasson. A nevesebb tudósok, mint Pápai-Páriz ezt jó néven vették. De nem így mindenki. „Hitvány vas míves”-nek titulálták, s tiltakoztak az ellen, hogy egy „közönséges nyomdász” kéziratukba belejavítson.

„Mentség” – válasz a vádakra

Eddigi önfeláldozó munkájáért nem anyagi felemelkedést vagy elismerést kapott, hanem gáncsoskodás, áskálódás lett a jutalma. Egyházi vita leple alatt megbúvó irigység és kicsinyesség áldozata lett. 1698. június 13-án a nagyenyedi székestemplomban a zsinat elé citálják. Az ellene felhozott vád: „munkáiban az egyház elveivel ellenkező elveket tart, s célja a hazai egyházi vezetőség lejáratása”. Előbb a latin nyelven írt *Apológia Bibliorum* (1697), majd ugyanezt magyar nyelven a *Mentség* (1698) munkákban válaszol a vádakra. Ezekért perbe fogják, s az ítélet a református egyház megkövetése és összes munkáinak elégetése. Meghurcoltatását követően 1699-ben szélütés éri. Félig bénán, lélekben megtörve élt még három évet, s 1702-ben meghalt.

Évszázadok telnek el, amíg munkássága megkapja igazi értékének elismerését. Szülőfalujában, sokáig

csak egy templomban elrejtett márványtábla emlékezett a helység szülöttére. 1991-ben a régi parókiában nyílt meg a Misztótfalusi Gyűjtemény.

A 2002-ben, halálának 300. évfordulóján Misztótfaluban egybegyűlt Református Egyház Zsinata érvénytelenítette a 300 évvel korábbi elmarasztaló határozatot és rehabilitálta.

Születésének 365. évfordulója alkalmával, ez év április 26-án erdélyi, magyarországi, hollandiai neves

„Mondék magamban: hozzá fogok én egy szegény legény lévén, és megmutatom, hogy egy szegény legénynek szíves devotioja többet téveszen, mint egy országnak ímmel-ámmal való igyekezeti: és hogy az Isten gyakran alá-való, és semminek állított eszközök által tapasztalható-képen való segítségével viszi véghez az Ő ditsőségét” ...

„Hogy csak egy hitvány vas míves vagyok? Papok jobbakkal jobbakk vannak; ilyen hitvány vas míves pedig nem csak Kolozsvárrat, hanem egész Erdélyben; nem hogy Erdélyben, de az egész Magyar birodalomban; nem hogy ott, de még az egész az világon sintsen.”

Misztótfalusi Kis Miklós: Mentség

személyiségek és nagy tömeg jelenlétében került sor arra az ünnepi megemlékezésre, amely Kis Miklós szoboravatásával végződött.

A kicsinyes kortársak megpecsételték Kis Miklós sorsát. A mi feladatunk felnézni rá és emlékezni arra, amit tett kultúránkért, nyelvünkért, protestáns keresztyénységünkért.

„Tótfalusi Miklós nyugoszik ez helybe: Magyarország szülte, Erdély felnevelte, Hollandia nagy dolgokra készítette, De amint intézte, nem adta szerencse. Mondjad, úton járó: Nyugodjék meg teste! Búsult lelkének lett Isten békessége, Idegenségünket az Isten ne nézze, Támasszon hazánknak inkább mást helyette.” (Sírfelirata: Pápai Páriz Ferenc)

Összeállította: **MÁTIS CSABA**

Forrásanyag: **ECSEDI ÁRPÁD** ref. lp. LAUDACIO; Nagybánya és környéke honismereti kötet; Wikipédia.

Ifjúságok bemutatkozása

A KÖRÖSTÁRKÁNYI IFI

Ifjúságunk tagjai színes egyéniségek, de közös bennünk, hogy igyekszünk az Úr akarata szerint élni.

A köröstárkányi baptista gyülekezetben jelenleg 17-en vagyunk fiatalok – előfordul, hogy közülünk nincs mindenki itthon. Miután betöltik a 14 évet a gyermekek, átjönnek a vasárnapi iskolai csoportból a fiatalokhoz és ezután az ifihez tartoznak, amíg akarnak, vagy amíg meg nem házasodnak.

Az ifi alkalmainkat minden héten egyszer, szerdán vagy pénteken tartjuk: énekelünk, imádkozunk, ígét tanulmányozunk, beszélgetünk és játszunk. A lelkipásztorunk, Mike József testvér vezeti az ifjúsági órákat.

Ifjúságunk tagjai színes egyéniségek. Szabad időnkben szeretünk más-más dologgal foglalkozni, de van egy közös mindnyájunkban: olvasunk a Bibliából és igyekszünk az Úr akarata szerint élni. Egymással is szeretünk közösségekben lenni, különböző szabadidős programokon részt venni,

mint: kirándulások, foci- és röplabda, táborozás, ifitalálkozók.

Az imaházban együtt szolgálunk: biztonságtételekkel, énekekkel és versekkel. Az Úr mindig velünk volt, meghallgatta imáinkat, segített a

problémáinkban, ezért benne bízunk és reá támaszkodunk. „*De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk*” (Zsid 10: 39).

BENEDEK IBOLYA

A SZILÁGYSÁMSONI IFJÚSÁG

Ifjúságunk tagjai különbözőek, ennek ellenére – vagy épp ezért – színes, de szép összhangot alkotunk.

Isten kegyelméből a szilágysámsóni ifjúság tizenhét tagot számlál. A korosztály a 13-tól 24 évesig terjed. Az összetétel: bár különbözőek vagyunk, mégis szép, színes, jó összhangot alkotunk.

Az együttléteink nem mindig a megszokott időben és helyen zajlanak. Rendszeres alkalmainkra – ha sikerül megtartani – szombat délután jövünk össze, leginkább az imaháznál. A programunkat alkotja az ima,

éneklés, közös játékok, szolgálatokra és a missziózásra való készülés, valamint a bibliai tanítás. A téli időszakban mindig valamelyik fiatal otthonában tartjuk az alkalmakat, ebből kifolyólag azok még inkább családiasak, közvetlenek.

Szoktunk együtt szolgálni, a saját és a körzet gyülekezeteiben, szinte havonként, ami éneklést, biztonságtételt és versmondást foglal magában. Ezen kívül az otthoni beteglátogatás is jelle-

mez. Ha meghívnak szolgálni, missziózni, azt is szívesen vesszük és igyekszünk is teljesíteni.

Közös programjaink még: nagyobb ünnepekkor együtt ünnepelünk, emellett a március 8-at, május elsejét és persze a gyereknapot sem hagyjuk kitöltetlenül. Nyári vasárnapokon, amikor az iskolai kötelezettségek már nem fognak vissza, focizni és piknikezni megyünk a rétre és a közeli erdőszélre. Születésnapjainkról sem feledkezünk meg, megünnepeljük és örülünk egymásnak, néha még ajándékot is kap az egy évvel öregebb és „bölcsebb” tag.

Az évszaknak megfelelően a programjainkba még belefér a virág- és gyümölcszedés, fürdőzés és szánkózás, továbbá teaest, pizzázás és bográcsozás a díófa alatt. S ami pedig a hálót erősíti közöttünk, azok a spontán találkozások, a kötetlen beszélgetések.

Öröm és hála mindannyiunkért: azért, akik vagyunk, vagy akik majd leszünk, valamint azért, hogy vagyunk egymásnak és a környező világnak.

BÁNTÓ DÁNIEL

A KALOTASZENTKIRÁLYI IFI

Mindössze 12 ember, ha jól beleszámolunk mindenkit. De szeretjük a Megváltót és egymást, a megváltottakat, és úgy gondoljuk, hogy ez a legfontosabb. Együtt nőttünk fel ebben a kis közösségben, és ez nagy áldás számunkra, jól ismerjük egymást és megbízunk egymásban.

Minden adandó alkalmat kihasználunk, hogy együtt legyünk, télen-nyáron, sülve-főve igyekszünk minél több időt közösen eltölteni: télen kántálunk, szilveszterezünk, utószilveszterezünk, evangélizációs héten kivesszük a részünket, közben szánkozunk, sielünk, nyáron kirándulunk, együtt táborozunk, holland barátainkkal vakációs bibliahetet tartunk roma gyerekeknek és ha jól gazdálkodunk a vakációval, egy-két közös strandolás és fagyizás is beleférhet. Tehát nem unatkozunk. Azt se bánjuk, ha csak körbeülhetünk és beszélgethetünk, énekelhetünk órákig.

Az ifialkalom szombat esténként, fűvóspróba után szokott lenni. Mostanában „A 2,7” sorozatot vesszük. Ez egy tanítványképző tanfolyam, ami a Kolossé 2,7-re épül: „Gyökerezetek meg és épüljete fel őbenne, erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb”. De van olyan is, hogy csak körbeülünk, megnyitjuk a Bibliát, és elbeszélgetünk egy-egy igeszakaszról, majd imádkozunk, megosztva egymással és Istennel, ami nyomja a szívünket és ami vidámítja a lelkünket.

BONCIDAI DÁVID

HIRDETÉS

Ifjúsági konferencia Nagybányán

Mottó: „Leplezetlen szakadék”

október 16-18.

A nagybányai ifi izgalommal tekint az ősz felé, ugyanis, Istennek hála, hitmélyítő és evangélizációs ifjúsági konferencia kerül megszervezésre október 16-18. között, *Leplezetlen szakadékok* címmel.

Szeretettel várjuk az erdélyi fiatalokat, a szálláshelyek számától függően, hogy együtt és Isten közelségében töltsük el ezt a hétvégét.

Részletes információkkal még jelentkezünk.

A NAGYBÁNYAI IFI

Öröm, amikor a legkevésbé sem várható

„Továbbá, testvéreim, örüljete az Úrban” (Fil 3,1).

Mi jelent számunkra örömet? Egy kirándulás egy kalandparkban, egy ejtőernyős ugrás, egy hőlégballonos repülés? Sokan úgy vélik, hogy az izgalom átélése a legfőbb örömforrás. Pál számára egészen mást jelentett az öröm.

Amikor kétségbeesés vesz körül – A filippi levél szinte minden bekezdésében előfordul az *öröm* vagy *örvendezés* szó, ám az itt leírt öröm nem tűnik el, amint a normális szívverés helyreáll. Örvendezetek! – mondja Pál. Olyankor is, amikor valaki önző módon próbálja ellopni tőletek a rivaldafényt, amikor a hiteitekért üldöztetést szenvedtek. Sőt olyankor is, amikor a hallálal néztek szembe.

A Biblia legörömtelibb könyve olyan szerző tollából származik, aki össze volt bilincselve egy római őrral. Számos tudós úgy véli, hogy Pál a filippi levelet Rómából írta, nagyjából abban az időben, amikor Néró a keresztyéneket kiéheztetett oroszlánok elé vetette vagy elégette őket, hogy mint égő fáklák emeljék ünnepi lakomái fényét. Hogy képes valaki józan ésszel az öröm témájának szentelni egy levelet, miközben az élete veszélyben forog? Hogy beszélhet egyáltalán örömről?

Jóra fordítani a rosszat – Pál ékesszólással mutat rá a válasza a 2. fejezetben (5-11. vers). Ez a tömör, költői bekezdés, amely Krisztus megtestesülését és földi küldetését összegzi, a korai gyülekezetnek ismerős himnusz lehetett.

Pál rámutat, Isten a történelem legsötétebb pillanataiból is képes jót kihozni. A keresztt, majd pedig Jézus halál felett aratott győzelme azt bizonyítja, hogy nincs oly hatalmas erő, amely elpusztíthatná az öröme való okot – az örömet „az Úrban”, ahogy Pál mondja.

(Bevezetés a Filippi levélhez, Magyarázatos Biblia, újonnan revideált Károli-ford.)

Kis-Juhász Vilmos (balról), Deák Tibor, Tamás Noémi, Halmágyi Lőrinc, Szűcs Sándor.

Kolozsvár – *Kelj fel és menj...!* Hálát adunk az Úrnak, hogy ma is megszólít személyeket, bűnbocsánatot nyújt minden igaz bűnvallónak és elhív a követésére. Áldott legyen a mi Urunk, mert a „Kövess engem” megszólításra a Lélek meggyőző fiatalokat és idősebbeket a tanítványi lét

fontosságáról. Hitet ad, megváltoztatja életvitelünket és formál a Krisztus képmására.

Köszönjük az Úrnak, hogy Kolozsváron május 10-én három személy: Deák Tibor, Tamás Noémi és Halmágyi Lőrinc szövetséget kötött Jézussal, bemeřitkezve, vallást tévén hitéról.

Az igehirdetés szolgálatát Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor testvér végezte az ApCsel 9 alapján. Isten kegyelmének bizonyítéka, hogy aznap újabb személyek keltek fel és indultak el tanítványként a keskeny úton.

Az Úr tartson meg valamennyiünket és tegyen gyümölcsözővé Krisztus követésében! *Kelj fel és menj... s minden te útaidban megismered Őt, akkor Ő igazgatja a te útaidat!* (KJV)

Mezőterem – Június 14-én Mezőteremen, nagy örömrre, három fehér ruhás tett bizonyosságot hitéról: Horvát Enikő, Magyar Dénes és felesége Gyöngyi. Testvéreink már régen kifejezték bemeřitési szándékukat, de most jött el a bemeřitésnek az ideje. Az ünnepélyen az ígét Fogarasi Dezső ákosi gyülekezeti vén hirdette, a fehér ruhások és az ákosiak közül is néhányan bizonyosságtétellel szolgáltak. Énekekkel közreműködött a szatmári énekkar, a fűvószenekar és az ákosi testvérek egy csoportja. Isten erősítse meg az új tagokat, és adjon még megtérőket a faluból. A képen látható balról jobbra: Nagy Kasza Zoltán szatmári gyülekezeti vén-missziófelelős, Magyar Gyöngyi és Dénes, Seletye János szatmári missziófelelős, Szűcs Sándor lelkipásztor, Horvát Enikő és Fogarasi Dezső ákosi gyülekezeti vén. (Sz.S.)

Hegyközsárdobágy – Június 7-én, vasárnap délután megtelt az imaház. Az ígét Giorgiov Adrián lp. hirdette az Ézs 35:5-10 szerint, Isten megszabadított népének örömről. A bemeřitést Papp Dezső lp. végezte, a kézrátételes imádkozásban részt vett Kovács Elek diakónus-elöljáró, az énekkart Kovács Anita vezette. A fehér ruhások, a fotón balról jobbra: Luczi Éva, Bálint Bella, Oláh Klementina és Luczi Mária szép szavakban szóltak a Jézus Krisztusban nyert új életűkről. Az átöltözés idején Ferkő Attilának, a Nagyváradi-Betlehem gyülekezet teológusának ígei üzenete hangzott el. (Sz.L.)

Fájdalommal, ám Isten akaratában megnyugodva értesítjük mindazokat, akik ismerték, hogy május 7-én, Besztercén, életének 87. esztendejében, elhunyt **Szilágyi János**. Temetésére május 10-én, vasárnap került sor a város központi temetőjében. *(A Szilágyi család)*

Bizonyságtétel

Balk Margit: Az Úré a szabadítás

A „Sok verebecskénél drágábbak” kötetből

Egy lelkipásztor testvér kérésére Arad megyébe látogattunk, ahol egy román községben kerestük fel az atyafiakat. A nappalt lelki dolgokról való beszélgetéssel, ismerkedéssel töltöttük. Este összegyűltek a testvérek az imaházban. Minden este tartottunk összejövetelt az ige mellett. Éreztük, hogy az Úr közöttünk van, hogy munkálkodik a Szentlélek.

Egyik délelőtt sürgősen hívtak egy családhoz. Amikor bementünk síri csend fogadott, mintha halott lenne a házban. Mindenkin fagyos félelem ült, és riadtan magyarázták, hogy mi történt: „Călina testvérnő tegnap este óta halálán van. Már nincs eszméleténél, beszélni sem tud.” Nagy volt a kétségbeesés a házban. Engem a lelkipásztor testvér fogadott azzal, hogy a beteg állítása szerint a tegnap esti bizonyságtételünk után lett rosszul, és ma még rosszabbul van.

– De hát mi történt?

– Margit testvérnő megsértette őt, és most Călina halálán van.

– Mivel sértettem meg?

(Folytatás a záróoldalon.)

id. Bányai Imre testvérünket 84. éves korában, április 20-án vasárnap reggelre, álmában érte a hazahívó szó. Az evangélizáló jellegű temetési istentiszteletre sokan eljöttek a faluból. A háznál Szűcs Sándor lelkipásztor a Jn 11:11-26 alapján hirdette az ígét, a temetőkertben Nagy Kasza Lőrinc szatmári gyülekezeti vén, énekekkel közreműködött a szatmári énekkar. Id. Bányai Imre Kőszegremetén született és a helybeli baptista gyülekezet oszlopos tagja volt. Családszerető, szorgalmas munkás emberként volt elismerve, élete végéig jó egészséggel élte meg. A gyülekezetet szorgalmasan látogatta, szolgált mint harmónista és tudatosan készült az Úrral való találkozásra. Abban a reményben búcsúzzunk, hogy édesapánkkal – a nagyapával, apóssal –, találkozunk az örök mennyei házban. *(A család)*

Szilágyiperecsen – Június 14-én megmozdult a víz a szilágyiperecseni magyar baptista imaházban, amikor népes hallgatóság előtt tizenhárom fiatal tett vallást hitéről és megtéréséről, követve az Úr Jézus példáját a bemelet vízében. Az ünnepi istentiszteleten Papp Dezső lelkipásztor hirdette az Igét, délelőtt Mt 3-ból, az Úr Jézus bemeletkezéséről, délután pedig Mt 4-ből, az Úr Jézus megkísértéséről. A képen balról jobbra látható, első sorban: Borzási István, Haraszi Krisztina, Darabont Klaudia, Gergely Szilvia, Dénes Beatrix, Ádám Ágota, Balla Diána, Debre Kamilla, Báka Anita és Papp Dezső; a második sorban: Balla István, Bonczidai Péter, Józsa Olivér, Tóth Zsolt és Pap Kálmán. Kilencen a szilágyiperecseni gyülekezet tagjai lettek, négyen pedig a varsolci gyülekezeté. Bizonyságtételükkel megtudtuk, hogy megtérésük a korábbi evangélizációkon, táborozásokon és egy magyarországi konferencián történt. Az új tagokért a helyi és a vendég lelkipásztor, valamint a gyülekezet diakónusa imádkozott kézzel, az új tagok úrvacsorához is járulhattak a két gyülekezet elöljáróival együtt. A délutáni istentisztelet, a délelőtti folytatásaként, arról szólt, hogy a bemelet után kísértések és próbák következnek, mert Jézus is „viteték a Lélektől a pusztába, hogy megkísértessék az ördögtől”, de győzött a kísértő felett, és az ő győzelme a miénk is. Az Úr tartsa meg az új tagokat az ő kegyelmében! *(B.I.)*

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix. Felelős szerkesztő: János Csaba. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Balk Margit: Az Úr a szabadítás (Folytatás az előző oldalról.)

– Azzal, hogy megmondta neki, hogy miatta az egyik testvérnő már egy éve nem jön a gyülekezetbe. Ezzel nagyon megbántotta. Tudja, testvérnő, ennek nem lehetett eddig sem megmondani semmi hibáját, mert azonnal rosszul lett.

Erre nagyon megijedtem. „Uram”, mondtam, „hát csak nem azért engedél bennünket ide, hogy valaki miattunk meghaljon?” Remegve álltunk az Úr előtt, és segítségért esedeztünk. Az ima alatt megerősödünk, és bementünk a beteghez. Félig lefüggönyözött szobában feküdt. Félelmetes volt a közelsége, mégis bátran léptünk az ágyához. Mikor megismert bennünket elkezdte mondani, hogy tegnap este a bizonyágtétel alatt milyen fényes glória vett engem körül. Azonnal megéreztem, hogy idegen szellem beszél belőle. Leültem az ágya szélére és beszélgetni kezdtem vele a bűneiről. Ahogy felsoroltam mindent, amit róla hallottam, fokozatosan kezdett megnyílni a lelki szeme, és látni kezdte önmagát. Egyre jobban józanodott és eszmélt, nem ájultozott már, mint korábban. Nem voltak hisztérikus kitörései, amivel sakkban tartotta azelőtt a háziakat, haldoklónak tette magát. Arra kértük, hogy keljen fel. Azután mindhárman térdre borultunk és imádkoztunk. Bocsánatot kért az Úrtól, beismerte állapotát, eddigi rossz magaviseletét, amellyel áltatta hozzátartozóit. Erőt nyert, felöltözött, és elmentünk a gyülekezetbe.

A testvérek épp akkor imádkoztak a gyógyulásáért. Amikor befejezték, mi elkezdtünk hálát adni az Úrnak, hogy Călina testvérnő is közöttünk lehet. Végül ő is imádkozott: kitörő zokogással kísért bűnvallás volt ez, amely a szíve mélyéből fakadt. Mindnyájan éreztük, hogy az ördög hatalma alól felszabadult lélek imája és hálaadása ez – az egész gyülekezet öröme.

Ezek után már könnyű volt szólni a megöletett Bărănyáról, akiről az Ézsaiás 61:1-3-ban így olvassuk: „*Uramnak, az Úrnak lelke van rajtam, mert fölkent engem az ÚR, hogy örömhírt mondjak a szegényeknek. Elküldött, hogy bekötözsem a megtört szívűeket, szabadulást hirdessek a foglyoknak és föloldozást a megkötözötteknek. Hogy hirdessek az ÚR kedves esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, megvigasztaljak minden gyászolót. Hogy segítek Sion gyászolóján: a hamu helyett koszorút adjak nekik, öröm olaját a gyász helyett, dicséret palástját a csüggedt lélek helyett, hogy az igazság fáinak nevezzék őket, az ÚR ültetvényének, az ő dicsőségére!*” (Revideált Károli-ford.) Megbátorodva mentünk tovább utunkon, amikor láttuk, hogy szolgálatunk nem hiábavaló az Úrban (1Kor 15,58), mert a Lélek együtt munkálkodik velünk.

● Hogyan keletkezett a *Sok verebecskénél drágábbak* című kötet?

Tizenöt éve, augusztus 11-13. között zajlott Nagyváradon a Magyar Baptisták II. Világtalálkozója. Ezen a rangos eseményen találkozott a szerző Dr. Haraszi Sándornéval, aki arra bátorította, sőt szívére kötötte Margit néninek, hogy írja meg az önéletrajzát. Rózsika testvérnő hallotta Balk Margitnak a Ráma-táborban, 1996-ban, az észak-amerikai magyar baptista nőszövetség konferenciáján tartott előadását, és nagyon tetszett a biblikus és humoros stílusa. „Mivel az Evangéliumi Hírnökben megjelent írásaimat is olvasta, elhatározta, hogy írásra buzdít. Ehhez akkor ő anyagiakkal is hozzájárult.” – olvasható az Előszóban a vallomása erről az emlékeztető találkozásról.

● Az idén lenne száz éves

Balk Margit misszionárius, a váradi gyülekezet volt tagja 1915. május 19-én született Nagyváradon, édesapja román, édesanyja magyar ajkú volt. A középiskola után elvégezte a bucaresti baptista szemináriumot és önkéntesen látogatta a leány és női köröket. 1947-ben, a segesvári országos női konferencián választották misszionáriusnak; munkájában a szekuritáté nagyon sokszor zaklatta. Életrajzi könyve megjelenésének évében, 2003. október 12-én hunyt el.

HIRDETÉS

Aranymenyegző Bibarcfalván

Mai világunkban széles körben már nem érték a házasság és a házastársi hűség. Azonban Isten szemében kedves és részéről megáldott az a kapcsolat, amely egy életen át a szeretetről és a hűségről tanúskodik. Hálaadással ünnepelte meg május 3-án a bibarcfalvi **Fehér András** és **Viola** 50. házassági évfordulóját. A család és a gyülekezet együtt emlékezett meg testvéreinkkel a 1965. május 2-tól megtett közös útra. Az ünnepelt házaspárt köszöntötte: Györfi Elek Tóbiás lelkipásztor (Péld 3,1-8), Veress Bálint, a kézdívarhelyi gyülekezet diakónusa (Júdás 20-21), Cséki Barna, a bibarcfalvi gyülekezet diakónusa (37. Zsoltár 39-40), Veress Mária (40. Zsoltár 6),

Máthé Viola (*Aranymenyegzőre* c. költemény), Veress Barnabás (1Sám 7,12), ifj. Fehér András (1Sám 2,18-19), Veres József testvér pedig imádságban adott hálát ünneplő testvéreinkért. Az együtt megtett félév-százados útra, Viola testvérnő bizonyágtételében emlékezett, idézve az énekíró szavait: „*Csend van bennem és emlékezem*”. Az ünnepelt házaspár imában adott hálát Isten megőrző kegyelméért, vezetéséért, gondviseléséért, kifejezték vágyukat, hogy engedelmesek és hűségesek akarnak lenni mindvégig Őhöz. Az Úr adjon a közösségeinkben sok olyan házaspárt, akik szeretettel, hűséggel és hitbeli példamutatással élnek és szolgálnak. (**Gy.E.T.**)

